

Краљ, Вирус и изгубљена круна

(Serbo)

Био једном један Краљ без круне. Краљ је био тужан јер, како није имао круну, нико га није нити препознавао нити поштовао. Краљевску круну био је украо пре извесног времена разметљиви чудака, малог раста, по имену Вирус, кога су, будући да је украо краљевску круну, сви звали Круна Вирус, а он се стално околно наоколо шепурио с том црвенобелом круном на глави, играо се, скакутао и улазио тамо амо у све дућане, радионице, чак и у куће, а притом све и свакога додиривао. Код сваког додира остављао је прстима знак, мали црвени траг, ситан прашак који се лепо за ствари, куће и људе, који би, услед додира, мало по мало поцрвенели све док се неби разболели. А Вирус је био задовољан својим учинком и што је више додиривао то се више забављао видевши да је читаво село убрзо поцрвенело.

Међутим, Краљ се није нимало забављао. Његови секретари и саветници сваког би му дана причали како је онај мали монструм, крунокрадљивац, из дана у дан мењао не само боју, већ и расположење Краљевства: сви су све више били тужни и болесни, а како је Вирус носио Круну на глави, поданици су све више мрзели Краља као да му је он сам уступио Круну да би се шегачио на њихов рачун.

Једног дана, Краљ, који се све више љутио и бринуо због тих догађања, реши да је дошло време да ступи у акцију како би повратио Круну и зауставио штеточину који је претио да до краја доведе у пропаст живот Краљевства. Стао је све чешће и све јаче да мисли о овој невољи и реши да позове своје секретаре и саветнике да би прикупио њихова размишљања и доносио одлуке. Целог дана су Краљ и његови узданици разговарали о томе шта им ваља чинити да би зауставили Вируса и повратили круну, али ни једна идеја није за Краља била довољно добра и он је те вечери заспао разочаран и забринут.

Али током ноћи, док је дубоко спавао, а и нашироко сањао, сину му идеја која га је задовољила: он сам, Краљ лично, ће се прерушити у уличног радника, онако како изгледају путари који поправљају рупе на путевима. Зато ће са собом понети канту пуну најцрњег и најјачег лепка који, кад се сипа по земљи, може тренутно заробити било кога који туда тури. Тако прерушен и опремљен, шуњаће се Селом трагајући за Вирусом како би му се приближио и позвао га, као да га пита нешто, а у међувремену ће да поспе доста лепка по земљи све док

не успе да га зароби у месту и узме с главе отету круну док ће Вирус узалудно млатити рукама, очајан што одједном не може ни да мрдне.

Задовољан својом идејом, рано ујутро, Краљ позва свог личног секретара и затражи од њега да му одмах набави комплетно радничко одело за рад на путевима, ципеле, радни шешир, рукавице, канту и најцрњи специјални лепак за затрпавање рупа. Чим је добио одећу и канту, Краљ се потпуно прерушио и сав срећан, мада и прилично нервозан, али одлучан, изашао је из свог Замка и упутио се, потпуно непримећен, према центру Села у потрази за проклетником, Вирусом.

Чим је издалека спазио Вируса у једној од споредних улица, спремио се на подвиг, приближио му се толико да га зликовац добро чује и запита га: “Господине Вирусе, можете ли ми доћи ближе јер вас морам питати за једну услугу?”. Вирус помисли да му се указала нова прилика да додирне још неког од становника Села и, сав весео, приближи се оном који му се учини да је обичан путар. Но, чим је био близу том путару, прерушеном Краљу који је већ насипао добру количину лепка, Вирус осети да су му стопала заробљена за земљу, баш потпуно залепљена. И док се он драо млатарајући рукама и покушавајући да ослободи ципеле, Краљ путар, брже боље узме круну с његове главе и побегне!

Вирус остаде гологлав необуздано урлајући. Многи становници су дотрчали да виде шта се догађа и када су угледали Вируса без круне и залепљеног за земљу, почели су да вичу од радости. Напокон, неко је отишао по конопац да би га добро везали. Скинувши му ципеле, сви заједно су га одвели у затвор како би зауставили његов проклети утицај на читаво Село које се зацрвенело од болести.

Краљ се вратио у Замак, поново је оденуо краљевску одећу и на главу поново ставио своју круну. Затим је приредио поворку како би сви видели да се Краљ вратио, добар као пре, да ће се у Краљевство вратити мир, јер ће сви болесни бити излечени и без проклетог Вируса који ће остати у затвору, а живот бити лепши и правичнији за све .

(превела Изабела Мелончели)